

**Frågor för skriftligt besvarande E-001162/2011
till kommissionen**
Artikel 117 i arbetsordningen
Ville Itälä (PPE)

Angående: Finlands nationella lag om avloppsvatten

Finlands nationella lagstiftning innehåller en lag om avloppsvatten. Runt en miljon invånare i Finland – ungefär 20 procent av hela befolkningen – är inte anslutna till avlopps nät kopplade till anläggningar för behandling av avloppsvatten, utan är beroende av enskild behandling av sitt hushållsavloppsvatten. Dessa enskilda avlopps anläggningar är otillräckliga, särskilt i gamla byggnader, och reningen av avloppsvatten har inte förbättrats på ett sätt som står i proportion till uppgraderingen av andra aspekter av utrustningen i människors hem. Organiska ämnen och fosfor i avloppsvattnet från en person vars hus inte är anslutet till det centrala avloppsnätet orsakar mellan sex och åtta gånger så stor belastning på miljön som de från en person vars hus är anslutet. Finlands nationella lag om avloppsvatten har till syfte att minska den belastning på miljön som orsakas av hushållsavloppsvatten i glesbygdsområden till samma nivå som den som orsakas av avloppsvatten från områden där hemmen är anslutna till det centrala avloppsnätet.

Enligt lagen om avloppsvatten kan enskilda fritt välja att låta avloppsvattnet behandlas med antingen en septiktank kombinerat med avloppsbrunn eller en minireningsanläggning. Skillnaden är dock att minireningsanläggningar enligt lagen kräver en CE-märkning som bevis för att anläggningen uppnår de lagstadgade reningsvärdena. Ingen sådan märkning krävs för en septiktank. Behandlas de olika teknikerna (minireningsanläggningar och septiktankar) eller tillverkare av den relevanta utrustningen inte likvärdigt enligt lagen, och kan detta förfarande bryta mot EU-lagstiftningen?